

Aanvraag Meerjarige Subsidie 2017-2020 TOUKI DELPHINE

Inhoudsopgave

Inleiding	p2
1. Typering Organisatie	p3
Missie en Visie	p3-p4
2. Artistieke Uitgangspunten	p5
Thematiek, Muziek, Beeldende Kunst	p5-p6
Grote Projecten 2017-2020	p7-p11
'Voyager One'	p7-p8
'Cavalli Video Songs'	p9-p10
'Vuurvogel Licht Symfonie'	p10-p11
'Berlin-Lou Reed'	p11
Kleinere Projecten 2017-2020	p12-p14
'Fuck You, We Are Genius'	p12
3. Plaats in het veld	p15-p16
samenwerking	p16
partners	p16
4. Ondernemerschap	p17-p19
4.1 Marketing en Publiciteit	p20-p21
5. Spreiding	p 22
6. Toelichting op begroting	p23-p24
7. bijlage Verleden Touki Delphine	p 25

Inleiding

In de zomer van 2003 studeren de leden van Touki Delphine cum laude af aan het Koninklijk Conservatorium en de Kunstacademie Den Haag. Diezelfde zomer spelen ze met 'Lost Chord Radio' op De Internationale Keuze, Theater aan Zee (B) en Boulevard Festival. En met hun band Kopna Kopna spelen ze voor een volle Charlie-tent op Lowlands.

Vanaf het allereerste begin is voor Touki Delphine veelzijdige muzikaliteit het uitgangspunt: wij staan met één been in de academische muziekpraktijk en met het andere in de popcultuur. Door invloeden uit beide werelden te verenigen en die te verbinden met theater, beeldende kunst en alledaagse thema's verleggen we niet alleen de grenzen van de hedendaagse, nog steeds wat conservatieve muziekpraktijk, maar ontstaat er ook een eigentijdse vorm van muziektheater die we zelf ART/POP THEATER noemen.

Juist door de hybride vorm die hoge en lage cultuur en alle mogelijke genres daarbinnen met elkaar combineert, kan Touki Delphine een groot en vooral ook jong publiek aanspreken. We sluiten zo aan op hun belevingswereld waar ook YouTube, games en popmuziek deel van uit maken.

De afgelopen jaren maakten we succesvol onze eigen voorstellingen en werkten we veel samen met theatermakers en muzikanten uit Nederland en België, veelal onder de vleugels van de Veenfabriek. Zo maakten we o.a. 'Kokoschka Live!' in samenwerking met De Warme Winkel (geselecteerd voor het Vlaamse theater festival) en met acteursgroep Wunderbaum 'Songs at the end of the World' dat onder andere speelde in Austin, Los Angeles en Rio de Janeiro. Vanaf 2014 staat Touki Delphine op eigen benen met een eigen stichting om zo eigen producties te initiëren en te produceren.

De komende vier jaar willen we de artistieke ontwikkeling van de afgelopen jaren voortzetten en verder uitdiepen: we geven de kunstmuziek nieuwe glans en vinden een nieuw breed publiek voor het muziektheater van de toekomst.

“De jongens van Touki Delphine bieden een mengsel van muziek, beeldende kunst en digitale projectie. Maar wie meent dat hun materiaal bestaat uit klank, toneelspel en performance heeft evengoed gelijk.” (De Volkskrant)

1. Touki Delphine

Touki Delphine is een collectief dat bestaat uit Rik Elstgeest, John van Oostrum en Bo Koek. Klassiek geschoolde muzikanten en beeldend kunstenaars. Sinds 2004 maken wij toonaangevende muziektheaterproducties die spelen op nationale en internationale podia en festivals. Naast muziektheater componeren en produceren wij succesvol film- en popmuziek.

Touki Delphine maakt 1 grote en 1 kleinere productie per jaar. (zie project omschrijvingen)

Missie

De wereld wordt steeds meer fluïde. Dit geldt ook voor de podiumkunsten. Zowel inhoudelijk als in werkwijze én uitvoeringspraktijk past Touki Delphine naadloos in die nieuwe wereld. Door elementen uit diverse tijden, subculturen en stijlen te *samplen* en hoge en lage cultuur te combineren, creëren we een nieuwe vorm van podiumkunst: *ART/POP THEATER*. Daarmee worden verschillende doelgroepen geconfronteerd met én bewust gemaakt van elkaars cultuur en belevingswereld.

Zo wil Touki Delphine het muziektheater en de muziekpraktijk opschudden en vernieuwen.

Visie

Wij bevinden ons in een wereld waarin alles gelijkgeschakeld is. Elke uiting, elk voorwerp, elke gedachte is evenveel waard geworden als een willekeurige andere. De dreigende waardeloosheid van alle dingen en gedachten vallen wij daarom surrealistisch, absurdistisch en radicaal aan. Wij willen graag een lans breken voor incidentele diepgang en ernstige vrolijkheid. Omdat deze manieren van kijken het alledaagse bijzonder maakt door ze geïsoleerd tentoon te stellen.

Muziektheater wordt vaak gezien als toneel met muziek. Voor ons betekent het iets anders: een volledige, gelijkwaardige integratie van de twee disciplines in combinatie met een al even gelijkwaardige rol voor scenografie, licht en beeldende kunst.

Voor ons is muziektheater daarom het ideale medium om thema's, rituelen en kunstuitingen van verschillende tijden en genres te testen op hun actuele waarde en zeggingskracht en te voorzien van een nieuwe houdbaarheidsdatum. Op een toegankelijke manier laten we liefhebbers van verschillende genres en verschillende generaties kennis maken met elkaars ideeën, kunstvormen en denkbeelden.

We doen dit via interdisciplinair, beeldend en poëtisch theater, een muzikale dramaturgie, een dosis relativerende humor en een voorliefde voor ironie. Doordat we met ons ene been in de hoge en het andere in de popcultuur staan, trekken we een jong

en nieuw publiek naar het theater. Wij gebruiken muzikale elementen als ritme, productie- en mixtechnieken uit de hedendaagse elektronische, hiphop en popmuziek in de compositie voor onze voorstellingen, net zoals we *cutting-edge* ontwikkelingen in film en beeldende kunst gebruiken.

Over vier jaar willen we een toonaangevend ART/POP collectief zijn. We verrassen en verbazen met onze eclectische en toegankelijke projecten. Op zo'n manier dat niemand meer om ons heen kan.

Doelstellingen:

- *het vernieuwen van de muziektheater praktijk*
- *het inspireren van nieuwe makers met onze werkwijze en vooruitstrevendheid*
- *nog meer zichtbaar zijn op toonaangevende nationale en internationale festivals*
- *publieksbereik verdubbelen van 5.000 in 2017 naar 10.000 in 2020*
- *niet-theaterpubliek over de drempel van het theater helpen*

“Juist omdat deze voorstelling zo uniek is blijft ze boeien van begin tot eind. En meer dan dat. Het alledaagse wordt in One Hot Minute opnieuw iets moois, puurs en soms hilarisch, want op het absurde af.” (Tazette #8, Oostende)

2. Artistieke uitgangspunten

Het werk van Touki Delphine kan koel en analytisch tot lyrisch en emotioneel zijn. Maar altijd zijn de verbindende elementen de vorm waarin wij iets tonen en de humor waarmee dat gebeurt.

Thematiek

Touki Delphine kijkt met veel sympathie naar de mens die zoveel probeert en daarin zo vaak mislukt. Uitgaand van de goede bedoelingen die aan het handelen van verreweg de meeste mensen ten grondslag ligt, concentreren we ons op de hedendaagse mens die behoefte aan zingeving heeft.

De zoektocht naar zingeving en betekenis maakt dat we ons in vorm en inhoud telkens weer laten inspireren door de absurdisten, surrealisten en dadaïsten die allen met deze existentiële spanning probeerden om te gaan en de mens plaatsten tegenover de fundamentele onbegrijpelijkheid van het leven. Het is niet voor niets dat juist kunstenaars als Beckett, Schwitters en Charms taal muzikaal benaderd hebben. Ook zij zagen in de confrontatie van verschillende kunst disciplines de mogelijkheid om tot het diepere weten door te dringen. Maakten zij theater primair vanuit hun literaire talent, wij doen dat vanuit een muzikaal perspectief. Daarbij laten we ons net als onze voorgangers inspireren door het alledaagse. Door op abstracte, kunstzinnige of ironische wijze de dagelijkse beslommeringen en tekortkomingen van de mens te tonen wordt de toeschouwer getroost en voor even verlicht.

Muziek

Touki Delphine laat zich inspireren door muziek. Door alle muziek. Van Monteverdi tot AC/DC, van Stravinsky tot Beck en van Kraftwerk tot Dr. Dre: alles kan als uitgangspunt gebruikt worden om tot muziektheater te komen. Dat geldt ook voor de inspiratie die beeldende kunst en popcultuur kunnen bieden. In ons interdisciplinaire muziektheater verhouden alle elementen zich gelijkwaardig op het podium. Alle middelen worden ingezet om een overkoepelende thematiek over het voetlicht te brengen en om een gevoel met het publiek te delen.

Voor een deel van onze voorstellingen nemen we bekende klassieke werken als uitgangspunt. Door die werken te combineren met popmuziek, theater en beeldende kunst vinden we nieuwe betekenislagen in die muziek en nieuwe ingangen om deze muziek bij een ander publiek onder de aandacht te brengen. Dat doen we bijvoorbeeld door klassiek repertoire niet alleen via een bewerking of arrangement naar het nu te vertalen, maar daar ook een eigentijds kader bij te zoeken, zoals die van de installatie of die van de videoclip. Zo onderzoeken we hoe en waarom (klassieke) muziek nog steeds relevant is en hoe deze gelaagde muziek zich verhoudt tot de snelle wereld van nu.

Beeldende kunst

“Met een simpel, zwart ballonnetje, een versterker en een hand stuiterballen beeldt John van Oostrum even mooi als doeltreffend de oerknal uit.” (Robbert van Heuven, de Theaterkrant)

Touki Delphine heeft inmiddels zijn eigen beeldtaal ontwikkeld door het nadrukkelijk gebruik van beeldende kunst in de voorstellingen. Vaak integreren we beeldende kunst in de vorm van een installatie waar we ons aan committeren. In ons werk is het decor geen decor ter illustratie maar een eigen beeldtaal met een eigen dramaturgische lijn. Zoals in het geval van ‘One Hot Minute’ waar de hele voorstelling eigenlijk één grote installatie is, bestaande uit een lopende band van tien meter die het tempo van de voorstelling dicteert en de twee spiegelende kubussen van drie bij drie die op abstracte wijze perfect detoneren in het duinlandschap. Denk aan Daft Punk in de woestijn. Of via de palmbomen en de neonletters in het decor van ‘BAM’ die worden aangestuurd door de elektronische muziekinstrumenten. Door licht zo nauwkeurig aan klank te koppelen versterken de twee elementen elkaar. Bij de nieuwe artistieke plannen neemt het beeldende ook weer een belangrijke plek in. We bouwen een ruimteschip-installatie op het strand. Overdag is deze als opzichzelfstaand werk te bekijken en ‘s avonds dient het als decor voor de voorstelling ‘Voyager One’. Of bijvoorbeeld de artificiële videoclipjes bij de klassieke muziek in ‘Cavalli’ en de lichtinstallaties bij de Vuurvogel. We zien in een duinlandschap een orkest van licht en laserbeamers. Avatar meets Stravinsky op Oerol. Beeldend kunstenaars die ons inspireren zijn o.a. Olaf Ellison, Mark Manders, Michel Gondry, Jeff Wall, Wu Tien-chang en Erwin Wurm.

“En hoe hard de zonsondergang ook probeerde om mooie kleuren te toveren, op de rolband bleef het vele malen kleurrijker. Hier wordt het alledaagse kunst.” (Bavo Smets, België)

Grote Projecten [2017-2020]

'VOYAGER ONE' [2017]

Vorm : Installatietheater.

Muzikaal uitgangspunt: de selectie van 'klassiekers' uit de westerse muziek, en cultureel bepaalde wereldmuziek. Zoals die in 1972 de ruimte in is geschoten met de Voyager.

Inhoudelijk Concept: Welke selectie heeft de NASA in 1972 gemaakt om buitenaardse levensvormen te overtuigen van de rijkdom van onze cultuur?

Hoe presenteert je de planeet aarde aan een verre beschaving, met anderhalf uur materiaal? En welke selectie zouden we nu veertig jaar later de lucht in schieten. Zouden we een verre beschaving nog steeds zo hartelijk uitnodigen en ze zo'n positief beeld van onszelf voorschotelen?

"This is a present from a small, distant world, a token of our sounds, our science, our images, our music, our thoughts and our feelings. We are attempting to survive our time so we may live into yours." – Jimmy Carter, president van de Verenigde Staten

In 1977 stuurt NASA twee onbemande satellieten op een enkele reis de ruimte in: Voyager 1 en 2. Zij moeten de mens aan buitenaards leven voorstellen. Deze satellieten kunnen we tot het jaar 2025 volgen, daarna wordt het contact verbroken. De reis gaat evenwel nog miljoenen jaren door, dieper en dieper de interstellaire ruimte in.

Aan boord van de satellieten bevindt zich een cadeautje van de planeet aarde: een gouden plaat. Op deze gouden plaat staan grafische instructies over hoe deze af te spelen is. Als dat eenmaal lukt, zien en horen buitenaardse nieuwsgierigen van alles over de mensheid en haar beslommingen op aarde. Ze worden begroet in maar liefst vijftig talen, er wordt hen veel gezondheid toegewenst en ze worden hartelijk uitgenodigd: *"Hope everyone's well. We are thinking about you all. Please come here to visit when you have time"*.

In 116 plaatjes leren ze alles over onze anatomie, cultuur en wetenschap. Er zijn geluiden van een blaffende hond, kwakende eenden, kloppende hamers en rijdende tractoren. Daarnaast is er een selectie muziekstukken te horen die de muziekgeschiedenis vertegenwoordigen: klassieke werken van de westerse muziek van Bach, Beethoven, Stravinsky en heel veel prachtige niet-westerse muziek. We horen elektronische-, contemporaine-, klassieke-, wereld- en folkmuziek, zelfs Chuck Berry mocht niet ontbreken. 'Here comes the Sun' van de Beatles staat er niet op, NASA wilde wél, maar kwam er met platenmaatschappij EMI niet uit qua rechten.

Een paar dagen voor de lancering wordt er nog iets aan de disk toegevoegd: een hersenscan van een uur gecomprimeerd tot een klank van een minuut. De proefpersoon is Ann Druyan, verantwoordelijke voor de vormgeving van de plaat. In de afrondende fase van het project trouwt ze met NASA-eindverantwoordelijke Carl Sagan. Zonder ooit gekust te hebben, zijn ze totaal verliefd geworden en in een telefoongesprek besluiten ze te trouwen. Diezelfde week mediteert ze een uur lang met elektroden op haar hoofd geplakt over het ontstaan van de aarde, evolutie, de mens en het vele onrecht dat we elkaar aandoen. De laatste tien minuten van de opname denkt ze opzettelijk aan pure, onversneden, wonderbaarlijke, oprechte liefde.

Touki Delphine maakt op basis van dit materiaal een muziektheatervoorstelling. We onderzoeken de inhoud van de gouden plaat grondig en presenteren onze bevindingen op het strand van Oerol, onder de sterrenhemel. Zo onderzoeken we of de samenstelling nog steeds representatief en *up to date is*. Hoe zou je nu de mensheid in anderhalf uur samenvatten? Zitten er inmiddels hiaten in de selectie van de NASA? Is die niet allang gedateerd? Zouden we nu, veertig jaar later, nog steeds zo'n positief beeld en verwachtingsvolle boodschap de ruimte insturen?

We bouwen een installatie die het midden houdt tussen een ruimteschip en een levensgrote gouden plaat. We componeren een geheel nieuwe, hedendaagse soundtrack geïnspireerd door bovenstaand materiaal. We versmelten uitheemse volksmelodieën met hedendaagse adaptaties van de muziek van Stravinsky en Bach en creëren nieuwe muziek en sounds op Moog-synthesizers en Apple-computers om de klanken van de 55 talen op futuristische muziek van nu te zetten. We versmelten de originele beelden met nieuwe scènes; een dans op noten van Bach, een lichtchoreografie op een elektronisch bewerkte versie van 'Le Sacre', een robot die reageert op uitheemse volksmuziek, een college anatomie met blaffende honden.

Door het materiaal op deze manier te tonen wordt de toeschouwer een buitenaards wezen dat moet worden overtuigd van de rijkdom van onze cultuur.

We maken deze voorstelling met Arend Pinoy (danser/performer), Marieke de Zwaan (performer), Benjamin Verdonck (eindregisseur) en Theun Mosk (vormgever).

De voorstelling zal spelen op De Opera Dagen, Oerol en vervolgens op tournee gaan in de theaters van Nederland en België. Herneming op zomerfestivals vindt plaats in de zomer van 2018.

'CAVALLI VIDEO SONGS' [2018]

Vorm: performancetheater. (video-installatie-theater)

Muzikaal uitgangspunt: liederen van de Italiaanse componist Francesco Cavalli. (1602-1675)

Inhoudelijk Concept: teksten over liefde en goddelijke verering uit de 17e eeuw worden geplaatst in de hedendaagse realiteit van 2018. Goddelijke verering wordt bevraagd en de liefdesliederen uit de 17e eeuw worden geplaatst in de clipcultuur van hedendaagse popmuziek.

Hoe verhouden we ons in 2018 met goddelijke verering en hoe bezingen we de liefde. En hoe verschilt dat met de 17e eeuw? Dat is het uitgangspunt van 'Cavalli Video Songs'.

In de westerse, geseclariseerde maatschappij is de mens steeds meer op zoek naar zingeving. Naar een rem op zijn verlangens en houvast in zijn rusteloze bestaan. Dat we daar een paar eeuwen geleden ook last van hadden bewijzen ondermeer de liederen van Cavalli, waar de goddelijke verering een baken van rust is. De liefde voor God vervulde onze levenszin en het verlangen naar het hiernamaals relativeerde het leven zelf.

"Als religie ons niet meer beschermt tegen het verlies aan zin raken mensen vanzelfsprekend in paniek. We houden onszelf aan de gang omdat we bang zijn te ontdekken dat het leven geen zin heeft tenminste niet een zin die van buiten komt."
Vlaamse filosoof Ignaas Devisch

Waar richten we ons op als het geloof en de kerk zijn weggefallen? Waarom neemt onze angst steeds meer toe voor mensen die wel een religie aanhangen en zich wel kunnen richten op een hoger doel? En wat kunnen we leren van de liefdesliederen van Cavalli? Van zijn spirituele benadering en zijn berusting in het verlangen an sich. Zijn we niet te resultaatgericht, te direct en te praktisch geworden in het bezingen en vervullen van de liefde?

"I know what I want and I want it now. I want you [...]" uit: 'Mr Vain' van Culture Beat

We gaan dat onderzoeken door een cyclus van 17e-eeuwse liefdesliederen af te zetten tegen de videoclip-cultuur van de hedendaagse popmuziek. Staat MTV symbool voor ultieme oppervlakkigheid of kunnen de huidige sterren ons genoegdoening schenken? Ligt het antwoord misschien bij Beyonce, Kayne West of Madonna? Ook zij bezingen de liefde op een bijna religieuze manier.

We gaan hiervoor een samenwerking aan met Amsterdams kunstenaars-collectief Eddie The Eagle-museum, sopraan Bernadeta Astari en contrabassist Ruben Samama. Daarnaast willen we per speelplaats vier lokale folklore dansers inzetten.

Francesco Cavalli (1602-1672) was als operacomponist in de zeventiende eeuw misschien nog wel invloedrijker dan Claudio Monteverdi. Opvallende kenmerken van zijn aria's en duetten zijn het belcanto, de lamento's en de sensualiteit daarvan. Op basis van liederen uit zijn opera 'La Callista' stellen we een liederencyclus samen. We herarrangeren en herinstrumenteren de muziek, knippen hem open en voegen er elektronica aan toe. We doen dat op zo'n manier dat het niet meer voor de stellen is dat

de muziek al vier eeuwen oud is. Een dergelijke muzikale werkwijze pasten we zeer succesvol toe in 'Orpheo' met Track en Jeroen Willems op basis van de muziek van Monteverdi.

Het publiek ziet een filmset waarin live videoclipen worden gemaakt. De set bestaat uit vier ruimtes die het publiek alle vier tegelijkertijd ziet. Terwijl in de ene ruimte de opnames van de videoclip in volle gang zijn, wordt in de ruimte ernaast de volgende scène voorbereid, terwijl in de vorige ruimte de opname wordt afgewikkeld. Er zijn nog muzikanten aanwezig, de figuranten worden alvast in stelling gebracht. *On set* en *off set* spelen zich dus tegelijkertijd af binnen één theateraal beeld. En tegelijkertijd ziet het publiek het resultaat van de opnames op een groot projectiescherm.

Per speelstad vragen we de medewerking van vier folkloredansers. Deze fungeren als figuranten in de videoclips. Zo halen we de buitenwereld naar binnen en krijgen de videofilmplaten telkens een lokale inbreng en op die manier een eigen signatuur. Zeker wanneer we de voorstelling internationaal gaan spelen.

We hebben al lang de wens om met het Eddie the Eagle-museum samen te werken. Zij zijn, net als wij, op zoek naar het doorbreken van grenzen tussen genres en disciplines en het combineren van hoge en lage cultuur. In dit project willen wij niet alleen de grenzen van klassieke muziek, theater en beeldende kunst oprekken, maar zijn we ook geïnteresseerd in het samenbrengen van al die verschillende uitingsvormen. We willen een breed publiek van liefhebbers van beeldende kunst, klassieke muziek, popmuziek en (muziek)theater een eclectische avond voorschotelen waarbij zij vanuit nieuwe invalshoeken naar gekende media kunnen kijken.

We maken deze voorstelling met: Bernadetta Astari (sopraan/performer), Ruben Samama (muzikant), het Eddie the Eagle Museum (beeldend kunstenaars /performers)

'VUURVOGEL - de Lichtsymfonie' [2019]

Wij zijn blij met vooruitgang maar vrezen het ook, de Feniks is voor ons hét symbool van de ultieme veerkracht. We stellen haar tentoon haar in een symbiose van techniek en natuur.

'De Vuurvogel' wordt een landschapsinstallatie, gebaseerd op het gelijknamige ballet van Igor Stravinsky uit 1909. Voor dit project willen we samen met Theun Mosk heel ver gaan in het koppelen van klank aan licht. We willen de kracht van de muziek tot uitdrukking laten komen in het landschap. De ene keer gedetailleerd inzoomend op de nerven van een blaadje, het volgende moment als een grote muzikale eruptie op een volledig door licht georkestreerd gebied van zestig vierkante meter. Voor onze versie van dit ballet drukken we de Feniks plat en smeren haar uit over het landschap. We tonen haar enerzijds als mythisch bovennatuurlijk wezen dat eeuwig blijft herrijzen uit haar eigen as, maar ook als een kwetsbaar, eindig stukje aarde. Een Pas de deux van veerkracht en vergankelijkheid.

In principe maken we dit zonder acteurs, maar we willen nu nog niet uitsluiten dat er tijdens de show een persoon in ijshockeypak langskomt, met z'n grote handschoenen een ei probeert te pellen, het gefrustreerd op de grond gooit en weer verder loopt.

In samenwerking met Theun Mosk

Het project zal te zien zijn op Oerol 2019 en de Operadagen Rotterdam, daarnaast aangeboden worden aan o.a. het Amsterdam Lightfestival, het Glowfestival in Eindhoven en cross over festivals als Down The Rabbithole.

'BERLIN - Lou Reed' [2019/2020]

In coproductie met de Veenfabriek maakt Touki Delphine de voorstelling *Berlin*, over een groep acteurs en muzikanten die repeteert aan een theaterenscenering van het beruchte gelijknamige album uit 1973. De voorstelling vertelt het tragische verhaal van de met verslaving, prostitutie, depressie, huiselijk geweld en zelfmoord worstelende mens tegen het decor van een verscheurde stad. De opnames voor het studioalbum van Lou Reed zijn legendarisch zwaar geweest en liepen enorm uit de hand. Dat verhaal vormt de inspiratie voor de strijd die zich achter de schermen afspeelt bij het maken van de rockopera.

We coproduceren met de Veenfabriek omdat zij bedreven zijn in het hanteren van het concert als vorm waarbinnen een verhaal verteld wordt. Voor deze productie zal Joeri Vos naast regisseur ook tekstschrijver zijn. Deze dubbelrol vervulde hij ook bij de succesvolle voorstelling 'Buzz Aldrin waar ben je gebleven?'

Een tournee door de grote zalen van Nederland en België, aangevuld met festivalvoorstellingen en voorstellingen in het buitenland.

Kleinere Projecten

'Fuck you, We Are Genius' [2017-2020]

Onder de naam "*Fuck you, We Are Genius*" doen we per jaar één guerrillaproject. Dat wil zeggen: We werken een maand lang met kunstenaars en/of studenten aan een avond vol acts en songs rond een bepaald thema. Vervolgens kunnen we deze *crossover-concerten* flexibel inzetten in jongerencentra, (theater)festivals, feesten en als randprogramma van onze eigen voorstellingen.

Eenzijds reageren we hiermee op de vraag vanuit de sector. Wij worden regelmatig benaderd voor muzikale optredens op evenementen, festivals en feesten: 'Hebben jullie nog iets?' Wij hebben zin om daarop 'Ja!' te zeggen zodat we op zoveel mogelijk verschillende podia te zien zijn. Zo speelden we afgelopen jaar op het 'Down the Rabbithole festival' en performen we dit jaar op de European Endless Express. (Een driedaags festival op een trein dwars door Europa). Anderzijds is dit een manier om een bepaalde flexibiliteit in te bouwen voor onze toekomstplannen en we deze meer kortstondige projecten goed kunnen gebruiken als vooronderzoek voor onze grotere projecten. Bovendien biedt dit ons de kans om andere makers te ontmoeten en jonge talenten te ontdekken.

Haiku Poolparty [2017] i.s.m. Club Gewalt

Japanse wijsheid in een tropisch zwemparadijs.

Een locatievoorstelling in diverse zwemparadijzen in Nederland. Zo ongeëvenaard chaotisch en luidruchtig als het er overdag is, zo rustig en sereen is het er 's nachts: het Zwemparadijs. In dit artificiële paradijs maken we een voorstelling op basis van haiku's van de grondlegger en grootmeester van de kunstvorm: Matsuo Basho. Ondanks een grote schare trouwe volgelingen was meester Basho dagelijks werkzaam bij de drinkwatervoorziening. Een Haiku drukt, in de klassieke vorm, een ogenblik-ervaring uit. Het is geschreven in drie regels waarvan de eerste vijf, de tweede zeven en de derde weer vijf lettergrepen bevat.

Temple bells die out.

The fragrant blossoms remain.

A perfect evening!

We zetten deze gebalanseerde oosterse sereniteit af tegen onze herinneringen aan de wilde jeugdigheid van een vrijdagavond-club-avond in het zwembad tijdens onze pubertijd.

Compositie

Uitgangspunt voor de muziek is het werk van componist Koji Kondo. Hij schreef de muziek voor videogames van Nintendo. We willen zijn muziek herarrangeren naar koor- en kamermuziek stukken. Daarnaast schrijven we nieuwe muziek aan de hand van teksten uit onze puber dagboeken en haiku's van mr Basho.

In dit project kiezen voor een instrumentarium bestaand uit louter akoestische instrumenten. Dit daagt ons uit in het componeren van onze eigen muziek én in het herarrangeren van de computermuziek van mr Kondo.

Voorstelling

Om 22:30 's avonds komt het publiek binnen in zwembad De Kraanvogel. Het publiek wordt begeleidt naar de kleedruimtes alwaar ze zich omkleden. Er wordt een douche genomen. Wanneer het water is uitgekletterd hoort men zachtgezongen het thema van 'the legend of Zelda'. Het publiek neemt plaats op de rubberbanden, drijvend in het zwembad. Amir Vahidi (club geweld) komt, in te grote zwembroek, aan de rand van het bad staan en verteld geëmotioneerd over de grootse ideeën die hij als puber had over het leven. Laser- en discolicht verlichten de ruimte en de kunstbomen bij de glijbaan. Het ruikt er naar chloor. Er wordt getongd en over poëzie gesproken. We zijn in het paradijs.

Het levert een aantrekkelijke spanning op; De jaren 80 fluor kleuren, computergame muziek en de letterlijke scheefgroei in de hersenen die zich uitte in grootse emotionele erupties van ons puberbrein tegenover de totaal uitgebalanceerde serene natuurbeschrijvingen van meester Matsuo Basho. Een *clash* van waarheden.

Een fluisterende mystieke pool party.

We gaan voor dit project een samenwerking aan met Club Gewalt. We zien een grote rol weggelegd voor hun club-achtige manier van voorstellingen maken, en we willen hun muzikale talent gebruiken.

Première: Operadagen Rotterdam 2017, herneming in 2018

DEVO [2018] i.s.m. de Veenfabriek en jonge talenten

Devo is een super avant-gardistische band uit de jaren '70 en '80 die bij het grote publiek totaal verkeerd werd begrepen, maar onder muzikanten en kunstenaars zeer *hot* was. Mensen als David Bowie, Brian Eno, David Byrne stonden te springen om met de band samen te werken. Pas jaren later werd Devo door de pers en het grote publiek mondjesmaat erkend.

Wij dragen deze geniale band een warm hart toe. Gebaseerd op het werk van DEVO (albums, video's, films, boeken en een computergame) zullen we een maand improviseren, acts en installaties maken in samenwerking met muzikanten van de Veenfabriek en studenten van kunstopleidingen. Dit zal resulteren in een nacht waarin een live concert, videoprojecties, installaties en teksten samen worden gebracht met de allure van een goed 'Oud & Nieuw feest'.

Première: Veennacht, Leiden 2018

Electric Women [2019] i.s.m. the BBC Radiophonic Workshop en Artichoke London

Daphne Oram was in de jaren '50 medeoprichter en eerste studiomanager van de The BBC Radiophonic Workshop en voorloper van de legendarische Delia Derbyshire. Beide vrouwen waren invloedrijke pioniers van de elektronische muziek. Bij dit project willen we de archieven van de BBC in duiken en de muziek van Oram en Derbyshire onderzoeken, waar nodig afstoffen, remixen en van beeld voorzien.

Touki and the Miracle Trees [2020] i.s.m. Wunderbaum

Samen met acteursgroep Wunderbaum willen we een avond maken die het midden houdt tussen een popconcert en een gospelkerkdienst. Geïnspireerd op een *lost community* zullen we als de grootvader van Prince ons zelfbedachte geloof prediken en samen met het publiek onze grootste angsten bezweren.

3. Plaats in het veld

Er is een nieuwe generatie muziektheatermakers in Nederland die zich minder gelegen laat liggen aan het traditionele theater, maar een geheel eigenzinnige vorm en manier van werken kent. Touki Delphine is voorloper in die stroming.

De leden van Touki Delphine combineren op een totaal eigen manier kennis over theater, beeldende kunst en gecomponeerde muziek, popmuziek en filmmuziek. Die kennis stelt ons in staat al die genres op een effectieve en vernieuwende manier naast elkaar te plaatsen. Hiermee spreken we ook een unieke publiekscombinatie aan: zowel de wat oudere liefhebber van klassieke- of hedendaags gecomponeerde muziek als nieuwe generaties die meer hebben met games, film, samplen en popcultuur. Zo ontstaat niet alleen op het toneel een dialoog tussen de verschillende genres en tussen ons en het publiek, maar ook tussen de verschillende generaties toeschouwers.

Doordat we niet uitgaan van een toneeltekst maar van een onderwerp, en een muzikale dramaturgie hanteren, ontstaan unieke montage voorstellingen. Hoewel taal bij de meeste gezelschappen het middel is om een boodschap over te brengen is dat bij Touki Delphine niet het geval. Taal voert bij ons niet de boventoon. Zo worden alle disciplines écht gelijkwaardig aan elkaar.

Onze voorstellingen ontstaan niet aan tafel maar op de vloer. Onze manier van werken kenmerkt zich door het maken van acts en improvisatie binnen een streng vormconcept. Zo ontstaan montagevoorstellingen met een hoog performatief karakter en live muziek. Een stijl die veel navolging heeft en waarover we steeds meer lesgeven op verschillende kunstopleidingen.

Wij zijn uniek in het gebruik van beeldende installaties als decor: autonome 'medespelers' gelijkwaardig aan acteurs en muzikanten. Ze sturen de inhoud van een voorstelling, de beweging van een acteur of vragen om reactie van de speler.

Via bovenstaande wegen onderzoeken we op een radicale manier het narratief binnen het theater. We vinden dat theater ergens over moet gaan, maar dat wil niet zeggen dat we dit één op één in woorden willen omzetten. Dat laten we over aan teksttheatergezelschappen. We verhouden ons liever tot bijvoorbeeld de danswereld waarbij een andere manier wordt gebruikt om jezelf te uiten en betekenis over te brengen. Touki Delphine zoekt in het muziektheater naar een poëtische of absurdistische sluiproute om een betekenis over te dragen. Zo kan ook muziek politiek zijn of stelling nemen.

Samenwerking verleden

Touki Delphine heeft tussen 2004-2015 met een keur aan regisseurs, componisten, vormgevers, muzikanten en kunstenaars gewerkt aan (co-) producties in binnen en buitenland. (Voor een uitgebreide lijst namen en producties: zie onderaan document) *

Samenwerking toekomst

De komende jaren willen we onze eigen artistieke signatuur verder ontwikkelen. Desondanks gaan we graag innige samenwerkingen aan, als ze maar wederkerig zijn. We worden daarbij niet geadopteerd en we adopteren de ander niet, maar versterken elkaar artistiek. We proberen met onze partners grenzen op te zoeken en te doorbreken. Daardoor wordt het resultaat meer dan een artistieke combinatie van de afzonderlijke partners. Voor de komende vier jaar is gezocht naar samenwerkingen met makers uit andere disciplines en werelden. (zie project omschrijvingen). Maar ook samenwerkingen met geestverwanten van het eerste uur; De Warme Winkel, Wunderbaum, Theun Mosk en de Veenfabriek zullen een plek krijgen.

Fasciliterende Partners

Oerol

Productiehuis Rotterdam

Operadagen Rotterdam

Het Nederlands Dans Theater

de Veenfabriek

De Theaterwerf

4. Ondernemerschap

Wij willen met de meerjarige subsidie continuïteit in het werken en een verdere professionalisering van onze organisatie realiseren, om daarmee de kwaliteit van het werk verder te versterken en de naamsbekendheid te vergroten.

Continuïteit is daarbij essentieel: tot op heden werkte Touki Delphine (onder andere) met projectsubsidies die maakten dat de producties niet altijd op gewenst niveau geproduceerd konden worden vanwege de financiële beperking. Niet in de laatste plaats omdat muziektheater per definitie kostbaarder is dan regulier theater.

Met een meerjarige subsidie hebben wij meer financiële ruimte om de productieplannen naar wens vorm te geven. Daarnaast biedt deze structuur de mogelijkheid om op een aantal gebieden te professionaliseren.

Voordat wij in 2012 stichting Delphine oprichtten, werkten we veelal onder de vleugels van de Veenfabriek. Wij zijn dankbaar voor de geboden mogelijkheid al die jaren en wat daar allemaal uit voort is gekomen, maar voor de verdere ontwikkeling van de organisatie en het muziektheater dat wij voor ogen hebben, is het van belang op eigen benen te staan.

Met de artistieke ontwikkeling van het werk de afgelopen periode, de groeiende publieksbelangstelling en de behoefte aan verdergaande zelfstandigheid op artistiek en zakelijk gebied, is Touki Delphine klaar voor een eigen plek in het bestel.

Bedrijfsvoering

Touki Delphine is een kleine organisatie en kiest er voor dat te blijven. Naast de drie leden als vaste kern, worden de andere medewerkers per project ingehuurd of (deels) door de coproductanten ingebracht. Het gezelschap wil ten opzichte van de huidige situatie een paar bedrijfsmatige veranderingen inzetten om de zelfstandigheid en professionaliteit van het gezelschap verder te vergroten.

Zo trekken we een zakelijk leider aan, Saskia Heerkens, en wordt de verkoop van de producties door Alles voor de Kunsten gedaan. Saskia Heerkens start formeel in 2016 haar eigen productiebedrijf, maar heeft haar sporen verdiend bij Toneelschuur Producties waar zij meer dan 10 jaar artistiek en zakelijk eindverantwoordelijk was voor het productiehuis (inclusief zakelijke leiding stichting Thibaud Delpeut). In Saskia vinden wij een zeer competente partner om onze artistieke plannen zakelijk mogelijk te maken. Zij zal samen met ons het gezicht van de organisatie vormen.

Op het gebied van marketing vinden wij het essentieel om ruimte te reserveren voor de niet productiegebonden marketing; daar wordt in de begroting in voorzien.

Met de Veenfabriek wordt onderzocht of en op welke gebieden in de back office voordeel kan worden behaald door mogelijk gezamenlijk diensten in te huren.

Boekhouding en gedeeltelijke administratie wordt ondergebracht bij Bureau Zaken.

Financiering

De afgelopen 4 jaar maakte Touki Delphine twee producties op eigen naam met projectsubsidie van het FPK, private fondsen als Fonds 21 en Stichting Leeuwenstein en bijdragen van co-producenten. Met De Warme Winkel werd in 2015 'BAM! Kunst is geen kast' gemaakt, en in 2014 produceerden we 'One Hot Minute' in co-productie met de Veenfabriek.

Voor de aankomende periode zetten we in op een financieringsmix van publiekinkomsten, co-producenten en private fondsen, naast de bijdrage die we van het Fonds vragen van € 215.000 per jaar. Met deze directe inkomsten realiseren we een eiq van 39,41%. Met de hoeveelheid aan inkomsten via de co-producenten, de mogelijkheden tot andere subsidies en de publieksinkomsten hebben wij een gezonde financieringsmix voor ogen.

Co-producenten

Touki Delphine co-produceert 3 van de 4 grotere projecten. Te noemen: het Eddie de Eagle Museum, Theater Rotterdam en de Veenfabriek. En met Club Gewalt het kleinere project 'Haiku Pool Party'. De samenwerking met de Veenfabriek zal in de toekomst een andere vorm krijgen, ons inziens kunnen wij de samenwerking voortzetten als gelijkwaardige partners.

Private fondsen

De afgelopen jaren hebben we ondersteuning mogen ontvangen van een aantal private fondsen. Wij verwachten met de voorgenomen projectplannen die lijn in de periode 2017-2020 te kunnen voortzetten. Door het multidisciplinaire karakter van ons werk voorzien wij breed in te kunnen zetten op ad hoc ondersteuning. Het is derhalve realistisch €20.000,- subsidie per jaar van private fondsen te kunnen vragen.

Financiële risico's

Mochten er ondanks de spreiding van financieel risico door onze financieringsmix tegenvallers te verduren zijn, dan zullen wij met behoudt van de artistieke kwaliteit, onze plannen op aangepast volume realiseren. Voor de grote zaal voorstelling 'Berlin-Lou Reed' in 2020 is dat een wat groter vraagstuk; als daar een aanzienlijk deel van de financiering wegvalt, zullen we in overleg met de partners/subsidiënten naar een passende oplossing zoeken.

Output

Touki Delphine speelt gemiddeld 47 voorstellingen per jaar en zet in op het produceren voor twee soorten circuits. Enerzijds de festivals en locaties: wij zijn goed bekend in dit circuit en zetten hiermee verder in op breed publiekbereik. We willen die lijn

voortzetten en uitbreiden (o.a. naar de lichtfestivals met de voorstelling *'Vuurvogel'*). Anderzijds zullen we nieuwe wegen inslaan en de naamsbekendheid vergroten door ook voor het reguliere theatercircuit twee voorstellingen te ontwikkelen: *'Voyager One'* voor de kleine en middenzalen,

'Berlin –Lou Reed' voor de grote zalen. Alles voor de Kunsten verwacht de voorstellingen respectievelijk 40x en 36x te kunnen verkopen in Nederland en België.

Gouvernance Code Cultuur

Touki Delphine voldoet aan de Code Gouverance Cultuur.

De Code Culturele diversiteit

Wij produceren voor een zo breed mogelijk publiek. Onze voorstellingen zijn vrijwel altijd toegankelijk voor een niet nederlands sprekend publiek (*Language No Problem*). Wij hechten belang aan een weerspiegeling van de samenleving in publiek, programma, personeel en partnerschap maar op dit moment is de code culturele diversiteit nog niet voldoende van toepassing op onze startende organisatie.

4.1. Publiciteit/Marketing

Het publiek van Touki Delphine omvat mensen met de leeftijd 18-68 jaar. Zonder het publiek “van een zekere leeftijd” te vergeten richten wij ons de aankomende jaren op de leeftijdsgroep 18-40 jaar.

- **68% van de jongeren is geïnteresseerd in cultuur. Sociale beleving en muziek als katalysator zijn voor hen belangrijke motivaties.** Die zullen ze vinden bij Touki Delphine.
- **Het is gebleken dat onze doelgroep afkomt op de naam van de groep, meer dan op titels van projecten.** We spitsen het profiel van Touki Delphine toe op jonge cultuur geïnteresseerden.
- **Onze doelgroep is gewend één muisklik verwijderd te zijn van de informatie die ze zoeken.** Een overzichtelijke en sprekende website is daarin van cruciaal belang. Op de tweede plaats komen *social media*, daarna cultuur blogs en drukwerk.
- **Het is een must dat campagnes crossmediaal zijn.** Dat doen we door ons te laten zien en horen op internet, via drukwerk en radio promotie.
- **Informatie over de doelgroep:** Aangezien wij zelf deel uitmaken van onze doelgroep weten we wat er speelt en leeft. Wat trending is op internet en wat de nieuwste ontwikkelingen zijn op het gebied van digitale technologie (apps, social media).
- **Uit cultuurmarketing onderzoek blijkt dat inhoud en marketing&communicatie hand in hand gaan.** Bij de keuze van onze projecten is hiermee dan ook rekening gehouden.

Doelstellingen

- *Naam maken als zelfstandig gezelschap*
- *Publieksgroei van ±5.000 naar ±10.000*
- *Het vergroten van onze groep volgers*
- *Reeds bestaand publiek binden door persoonlijke nieuwsbrieven*
- *Actief bezoekers gegevens verzamelen en de publieks database up to date houden*
- *Het aanstellen van een publiciteitsmedewerker*
- *Unique selling points voor ieder project*
- *Een heldere beeldtaal, een duidelijke signatuur in de PR*
- *Branding en Merchandise: niet-project gebonden publiciteit d.m.v. stickers, buttons, zweet bandjes, T-shirts, posters*
- *Het uitbrengen van muziek op iTunes, Deezer, Spotify en Youtube*
- *Ieder kwartaal een nieuwe videoclip op Youtube en Vimeo en een doorlopend actieve aanwezigheid op facebook, twitter en blogs*
- *Radio promotie via interviews en live optredens*
- *Les geven op kunstopleidingen*

Toelichting

Ons publiek is in de afgelopen jaren hard gegroeid. Tussen 2010-2012 trokken we gemiddeld 2500 mensen per jaar. In de periode 2013-2015 is dat aantal gegroeid tot gemiddeld 3500 per jaar. In de nieuwe periode streven we naar een groei van 6500 per jaar (2017-2018) naar 10.000 per jaar (2019-2020) (zie bijlage toelichting)

Gebruik makend van bestaande middelen als drukwerk en sociale media bereiken we de theaterliefhebbers onder ons publiek. Naast onze muziektheaterproducties maken we popmuziek en componeren we voor film en televisie. Hiermee genereren we aandacht bij een ander potentieel publiek dat in eerste instantie misschien niet vaak naar theater gaat, maar via ons de weg naar het theater wellicht toch weet te vinden.

We willen ieder kwartaal een *track* uitbrengen, afkomstig uit onze voorstellingen en van een videoclip voorzien. Onze vaste platenmaatschappij (TCBYML) en uitgeverij Universal Music Publishing zorgen ervoor dat de tracks op iTunes, Spotify, Youtube, Deezer, Vimeo en verschillende blogs komen te staan. Abonnees krijgen de primeur. *Virals* zijn al voorgekomen en ook voor de toekomst niet uitgesloten.

Bij ieder project kiezen we een unique selling point. Dit kan een componist en een titel zijn zoals 'De Vuurvogel' van Stravinsky of 'Berlin' van Lou Reed. Het kan ook een locatie zijn zoals het zwembad van 'Haiku Pool Party'.

De beeldtaal die we met de jonge ontwerpsters van Studio Met/Zonder zullen ontwikkelen voor Touki Delphine krijgt dezelfde kleurrijke uitstraling die we in onze voorstellingen uitdragen. Ons imago als ongrijpbare, jonge, sexy ART/POP theatermakers zal een beeld krijgen waar jonge mensen zich mee kunnen identificeren.

Ondanks de toegankelijkheid van ons werk merken we dat de drempel om naar het theater te komen voor jonge mensen hoog is. Muziektheater heeft nog altijd een elitair imago. Daar tegenover staat dat áls mensen bij ons zijn geweest de mond tot mond reclame zijn werk doet. Mensen die bij eerdere producties zijn geweest komen terug en nemen mensen mee. Daarbij helpen de activiteiten die we rondom onze voorstellingen organiseren. Op locatie spelen we met andere bands samen, we vullen de dansvloer als DJ's, geven feesten en houden voor- en nagesprekken.

Door samen te werken met instellingen en festivals als Theater Rotterdam, de Operadagen Rotterdam, Oerol, Club interbellum, Theater aan Zee (B) en Wintervuur (B) bouwen we naam op en oogsten we publiek dat we via eigen pr-kanalen niet zouden bereiken. We maken dan immers gebruik van een veel groter marketing en pr-apparaat en trekken publiek dat op betreffende festivals afkomt.

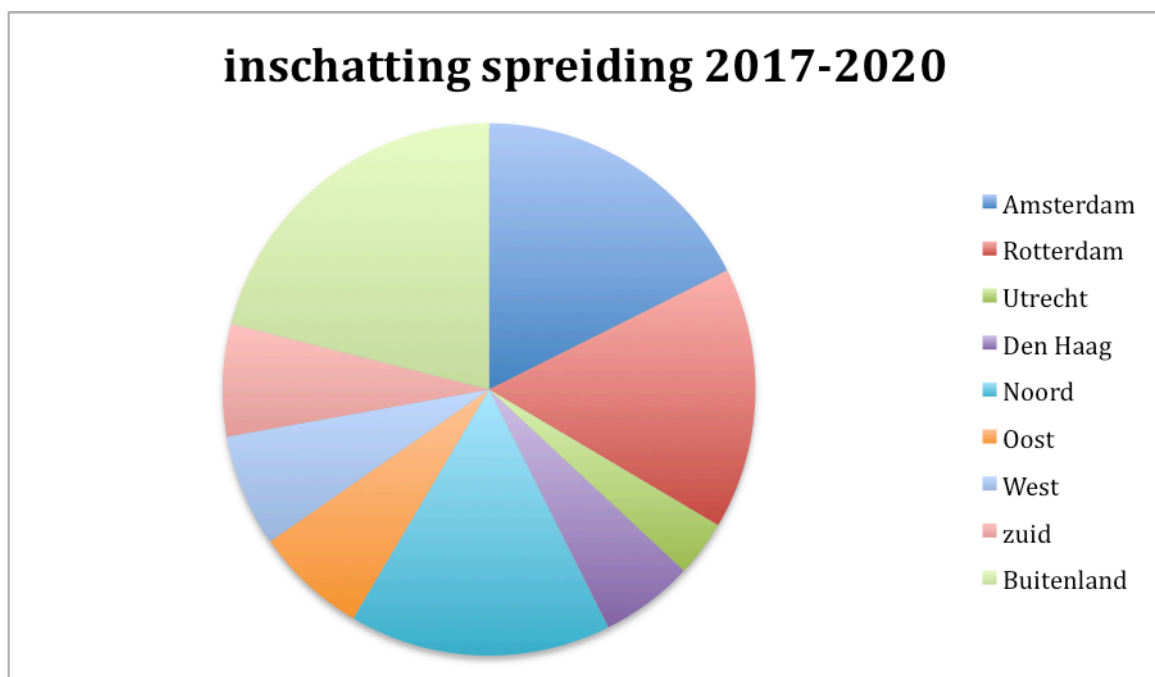
- "Touki Delphine Works" -

5. Spreiding

Stichting Delphine is gevestigd in Amsterdam.

Wij zijn een flexibel collectief dat zich op vele plekken thuis voelt. We hebben studios en repetitieruimte in Amsterdam, Leiden en Rotterdam. Deze steden vormen, samen met vaste afnemende partners Oerol en De Operadagen Rotterdam, het gebied waar we het meest te zien zullen zijn. Hier planten we onze vlag. Maar we geloven met 2 zalen tournees, 2 reizende locatie projecten en onze flexibele kleinere projecten 'Fuck you, We Are Genius' een redelijke spreiding in Nederland te kunnen bewerkstelligen.

Daarnaast willen we internationale banden die we hebben met België versterken door samen te werken met belgische kunstenaars. We zullen jaarlijks belgische festivals aan doen als Wintervuur en Theater aan Zee. En onze banden met 30CC in Leuven, De Singel en de Monty in Antwerpen versterken.

zie: Ondernemerschap en beoogd speelplan

6. Toelichting op de begroting

Algemeen

Voor de aankomende kunstenplanperiode realiseert Touki Delphine 47 voorstellingen per jaar in 4 grote en 4 kleinere projecten.

Wij zullen de festivals en theaterzalen bespelen en op locatie te zien zijn.

Muziektheater is per definitie meer kostbaar, en onze plannen ambitieus, maar desalniettemin hebben we een realistisch dekkingsplan kunnen opstellen.

Directe opbrengsten

De publieksinkomsten zijn zeer gedifferentieerd gezien de verschillende soorten producties en circuits waarin we spelen. Naast de grote zaalvoorstelling *Berlin* in 2020 (waar wij rekenen op een gemiddelde publieksopbrengst van 2500,-) en *Licht* (voor grotere (licht)festivals waar wij rekenen op gemiddeld 2000,- uitkoop. Zulke projecten zijn vanwege de lichte huur kostbaar. De ervaring leert dat voor deze specifieke festivals zulke bedragen niet ongewoon zijn).

Voor de andere voorstellingen komen we op een gemiddelde opbrengst van 1187,- .

Hoewel we veelal in de theaters inzetten op een partage/garantiebedrag, zullen de festivals en andere speelplekken veelal met uitkopen te maken hebben. Dat verklaart waarom wij bij de publieksinkomsten haast tot een 50/50 verdeling komen.

in 2014 ontvingen we zo'n 35.000,- publieksinkomsten voor *One hot Minute*; het feit dat we die enkel op festivals gespeeld hebben verklaart waarom dat per voorstelling uiteindelijk slechts neerkomt op 864,-. Daartegenover staat BAM die welhaast 2000,- per voorstelling genereerde; de samenwerking met met wie we een goeie uitkoop konden afspreken heeft tot een goed resultaat geleid.

Co-producties

in 2017-2010 zullen wij, net als de afgelopen jaren, veelal samenwerken met partners en co-producenten. De afspraken voor bijdragen zijn op papier gemaakt, maar zijn deels nog afhankelijk van de uiteindelijke financiële middelen van sommige partners.

Private fondsen

20.000,- per jaar vanuit private fondsen genereren is uiteraard met dit schrijven nog een inschatting. desalniettemin ons inziens een realistische inschatting.

EIQ. Voor de periode 2017-2020 verwachten we op 39,91% uit te komen, een prima percentage voor de aankomende activiteiten. Dat we in de afgelopen periode op 65% uitkomen heeft duidelijk met grote bijdragen van de partners te maken. Voor de aankomende periode staan er daarnaast veel meer projecten op stapel dan een productie per jaar, wat uiteraard invloed heeft op de gemiddelden.

Lasten

Beheerlasten van personeel bestaan uit 2 maanden artistiek leiding, salaris zakelijk leiding (3,5 maand) accountant/boekhouding en ondersteuning administratie en 3,125 maand per jaar medewerker mc/pr.

Beheerlasten materieel: kantoorkosten, opslag, verzekeringen en een bedrag van 7500,- voor niet productiegebonden marketing.

Uiteraard zijn de beheerlasten een verhoging van de lasten ten opzichte van het verleden: daar was voor het gezelschap geen ruimte in de projectbegrotingen.

FTE

Touki Delphine zal deze periode geen medewerkers vast in dienst nemen.

Aangezien we op dit moment nog geen voorschot kunnen nemen op wat voor soort contracten we gaan maken met de medewerkers is het opgegeven aantal FTE's een schatting. Uiteraard wordt deze verdeling mogelijk nog beïnvloed door de wijzigingen met de VAR. Ontwerpers zijn niet meegenomen in de FTE telling omdat er geen periode aan te verbinden is; dat gaat om 17 functies/personen.

ter informatie: de jaarrekening van 2015 is nog niet definitief, dus wordt nagezonden.

*** Verleden Touki Delphine**

Kleeft de poep soms weleens aan uw handen? (2004) Gasthuis Amsterdam

Paling Moet Ie Daarin (2005) op locatie bij Buda VZW, Kortrijk

Ghostbusters #1 (2006), kleine zalen tournee door Nederland

Palindrome (2007) Under the Bridges festival, Amsterdam

Raket (2008) zalen tournee door Nederland en België

In de Lelijkheid (2009) zalen tournee door Nederland

Kokoschka Live (2010) op locatie in Het Gemeente museum, Den Haag / geselecteerd voor het Vlaams Theater Festival

i.s.m. De Warme Winkel, Nieuw West/ Marien Jongewaard, de Veenfabriek

Songs at the end of the world (2011) Grote zalen tournee door Nederland en België / Fusebox festival - Austin, Texas / Los Angeles / Rio de Janeiro / Lowlands Festival, Biddinghuizen

i.s.m. Wunderbaum

One Hot Minute (2014) op locatie in Leiden / Oerol Festival / Theater aan Zee, Oostende / Wintervuur, Antwerpen

i.s.m. Benjamin Verdonck

Space Dogs: (2014) kleine zalen tournee door Nederland / Jonge Harten Festival, Groningen

i.s.m. Gerry Arling, Wunderbaum

BAM (2015) op locatie in Utrecht, Amsterdam, Antwerpen en Leuven

i.s.m. De Warme Winkel

Daarnaast werkte Touki Delphine onder andere samen met:

Johan Simons/NTGent, Ivo van Hove, Lotte van den Berg, Boukje Schweigman, Theun Mosk, Lizzy Timmers, Jetse Batelaan, Alexander Singh, Studio Moniker, Paula van der Oest, Jeroen Willems, Gerbrand Burger.